

Szegedi Egyetem

I. évfolyam 18. szám

A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

1963. november 27.

A tartalomról:

Dr. Halász Előd az amerikai egyeteméről

Életmentés az Orvosegyetemen

Ezerkétszáz tudós — hatvan országból

MIÉRT, fejlesztik HOGYAN a Tanárképző Főiskolát?

Dr. Csukás István igazgató tájékoztatója

A szegedi Tanárképző Főiskola fejlesztésének egyik lépcsője volt a felsőfokú tanítóképző megszüntetése, illetőleg a főiskolához kapcsolása, melyet — mint megannyi intézkedést — különféle vélemények előztek meg. Voltaképpen mi tette szükségessé ezt az átszervezést, mi a fejlesztés célja és hogyan, milyen lépésekben valósul meg? Ezekről a kérdésekről nyilatkozott lapunknak dr. Csukás István, a Tanárképző Főiskola igazgatója.

Több általános iskolai tanár kell feljára!

— Az átszervezés azt jelenti, hogy míg az előző években a Tanárképző Főiskola felvételi keretszáma 200 fő volt, most 300 elsőéves hallgatót tudunk felvenni, vagyis a hallgatók létszámának ötven százalékos növelése vált lehetővé. Nem csak az első évfolyamon: a helyiségekben, amelyekkel így rendelkezünk, az eddigi 800 hallgatóval szemben négy évfolyamunkon 1200 diákot képezhetünk. Ez a növelés volt a cél. Erre tulajdonképpen országos megfontolások vezettek. Az általános iskolák húsz éves távlati fejlesztési tervének készítése során kiderült ugyanis, hogy a felső tagozatú osztályok oktatására azonban egyelőre nem jelentett teljes felszámolást. Meglévő két évfolyamának hallgatói itt fejezik be tanulmányaikat, nekünk kell gondoskodnunk arról, hogy zavartalanul megszerezhessek az oklevelet. Ehhez mind személyi, mind tárgyi adottságaink megvannak. Oktatásukat a tanítóképzőből főiskolánk kelenbe került tanárok látják el, akik eddig is tanáraik voltak. Egyrészt egyelőre kizárólag a régi tanítványokat oktatja, másrészt megosztja munkaidejét a képzősök és a főiskolások között.

— A főiskola gyarapodott épületállományát, mint mon-

— Az is természetes, hogy a hallgatók létszámának növelése maga után vonta az oktatók létszámának növelését. Az oktatók létszámát is elsősorban a természettudományi szakokon növeltük, nálunk is közel ötven százalékos létszámemeléssel beszélhetünk. Az új oktatók többsége fiatal, kivéve a tanítóképző hozzánk került törzsgárdáját. Közülük többen nálunk docensi beosztást nyertek. Fő feladatunk most az, hogy az ugrásszerűen megnövekedett oktatói kart minél hamarabb egységes nevelői testületté kovácsoljuk, és biztosítsuk, hogy az elmúlt évek során főiskolánkon kialakult elvek, módszerek, oktatási követelmények szerint végezzék mindannyian munkájukat. Az eltelt pár hét tapasztalata szerint nem is lesz különösebb nehézség. A változásokból kizárólag semmilyen hátrányt nem érzünk, a légkör jó.

A tanítóképzés még nem szűnt meg

— A tanítóképző megszüntetése azonban egyelőre nem jelentett teljes felszámolást. Meglévő két évfolyamának hallgatói itt fejezik be tanulmányaikat, nekünk kell gondoskodnunk arról, hogy zavartalanul megszerezhessek az oklevelet. Ehhez mind személyi, mind tárgyi adottságaink megvannak. Oktatásukat a tanítóképzőből főiskolánk kelenbe került tanárok látják el, akik eddig is tanáraik voltak. Egyrészt egyelőre kizárólag a régi tanítványokat oktatja, másrészt megosztja munkaidejét a képzősök és a főiskolások között.

— A főiskola gyarapodott épületállományát, mint mon-

dottam, 1200 hallgató képzésére tartjuk alkalmasnak. Azonban az igény a minisztérium részéről, az általános iskolák részéről nagyobb. Pontosan 1520 nappali tagozatú hallgató képzése a kívánalom. Ez az igény nyilvánvalóan még további fejlesztést tesz szükségessé. Az ennek megfelelő további fejlesztési terv még nem jóváhagyott, igényeink felől csak tárgyalunk jelenleg.

Diákotthon, oktatási épület, sporttelep

— Igényeink ezek: először is a következő években újabb olyan diákszálló építése, mint amilyenbe most költöztött be 304 leányhallgatónk; azután a korszerű természettudományos oktatásnak megfelelő, modern, célszerűen tervezett és berendezett oktatási épület emelése a természettudományi szakok elhelyezésére; harmadsorban az Indóház téren a főiskola tulajdonában levő területen egy komplett, modern sporttelep létesítése minden ehhez szükséges objektummal. Ha mindez meglesz, úgy érezzük, képesek leszünk 1500—1600 fős hallgatót korszerűen kiképezni.

— Végül is sem lényegtelen, hogy az átszervezéssel még egy jelentős változás következett be: főiskolánk örökölte a tanítóképző gyakorló általános iskoláját, így most már két gyakorló iskolával rendelkezünk. Ez a tanév komoly feladatokat jelent, mert mindezek mellett most kell felkészülnünk a jövő tanévben bevezetésre kerülő kétszakos általános iskolai tanárképzésre is.

N. F.

Bolgár történész látogatása egyetemünkön

Észmeccsere a Történelmi Intézetben a bolgár—magyar kapcsolatokról

November 8-án Szegedre látogatott — a bolgár-magyar kulturális csereegyezmény alapján — Niko Nikov tudományos kutató, neves bolgár történész. A délutáni órákban Tudományegyetemünk Történelmi Intézetét látogatta meg, ahol Gulya Károly egyetemi adjunktussal, az intézet népi demokráciákkal foglalkozó munkaközössége vezetőjével találkozott, s az egyetemes történelmi tanszék több munkatársa fogadta.

A szívélyes hangulatú, baráti eszmecsere szó esett többek között a két világháború közötti bolgár politikai pártok szerepéről, különös tekintettel a parasztszövetség szerepére, Sztanbulinszki politikája sajátosságaira.

A Történelmi Intézet munkatársai kérésére Nikov el-

társ ismertette a felszabadulást követő politikai események összefüggéseit, a koalíciós kormányzat szerepét, az akkori erőviszonyokat, s a történelmi események további alakulásának magyarázatát summázta.

November 8-án este a szegedi TIT-klubban — főként egyetemistákból összetevődő hallgatóság előtt — a bolgár-magyar történelmi kapcsolatokról adott elő a bolgár történész. Részletesen elemezte a török időkben, 1943-ban, 1919-ben s a két világháború közötti periódusban történő kapcsolatok alakulását, ismertette a bolgár internacionalisták szerepét Magyarország felszabadításában, végül a bolgár-magyar kulturális egyezmény eredményeit értékelte.

Munkatársunk kérésére elmondotta, hogy kapcsolata a

magyar egyetemi ifjúsággal régi keletű: maga is két évig volt a budapesti egyetem hallgatója, majd 1947-ben a Pernik-Volujak-Szófia vasútvonal gátját építő nemzetközi diáktábor magyar résztvevőinek összekötője. A szófiai egyetemen hatan foglalkoznak a legújabbkori történelemmel, s a népi demokráciák története problémáival. Több külső előadót is bevonnak ebbe a munkába, ilyen meghívott előadó 6 maga is. Az ő sajátos kutatási területe épp a bolgár-magyar kapcsolatok alakulása, különös tekintettel 1919-re és a két világháború közötti eseményekre.

Niko Nikov november 9-én meglátogatta a fábiansebestyén termelőszövetkezetet.

Samonyi Zoltán:

Nagyváratlan, hogy rátaláltunk

Nagyváratlan, hogy rátaláltunk ringy-rongy kövön botlott a lábunk.

Mert elkísértük, mind a ketten, de én igen hallgatva mentem. —

Rajtunk kívül, elnyúlva lustán csupán egy macska ment az utcán.

s a rozsdavert sínekre tolva tartályvagon fordult az útra. —

En azt gondoltam eddig, véle ilyesmít nem is vennék észre,

hogy bárhol is, ahol csak jön, megy, énnemek mindig ott az ünnep. —

De minderről nem szóltam ottan. Fais hangon egy slágerbe fogtam,

csak ez se ment, s míg nem köszönt el, ősem tartotta szóval, csönddel.

(Szervusztok, — szervusz, ennyi volt csak, s eltűnt.) — Na mért, talán rikoltok? —

Aztán csak jöttünk vissza bambán a délutáni csendes utcán.

Nemzetközi munkajogi kollokvium Szegeden

Nagyszabású nemzetközi munkajogi kollokviumot rendez 1963 december 10-én, 11-én és 13-án a József Attila Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara. A kollokviumot — melyen a munkajogi problémák számos külföldi szaktekintélye is részt vesz és felszólal — december 10-én, kedden délelőtt 9 órakor nyitja meg a Tisza Szálló tükörtermében dr. Fonyó Antal egyetemi tanár, a József Attila Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karának dékánja.

A megnyitót követően dr. Antalfy György egyetemi tanár, a József Attila Tudományegyetem rektora »A jog és a felsőoktatás« címmel tart előadást, majd dr. Nagy László egyetemi tanár, Jogtudományi Karunk Mezőgazdasági és Munkajogi Tanszékének vezetője mondja el vitaindító referátumát »A munkajog diszciplínájának tárgya és elhatárolási problémái« címmel. Nagy professzor előadásának vitájára délután 3 órától kerül sor.

December 11-én délelőtt 9 órakor folytatódik a tanácskozás: dr. Weltner Andor egyetemi tanár, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Jogtudományi Kara Munkajogi Tanszékének vezetője ad elő »A munkajog és a társtudományok kapcsolata, a gyakorlatra nevelés problémái« címmel. Délután 3 órakor hangzik el dr. Rudolf Lóránt egyetemi tanár, a Pécsi Tudományegyetem Jogtudományi Kara I. Polgári jogi Tanszékének vezetőjének vitaindító előadása »A munkajog oktatása az esti és a levelező tagozaton« címmel. Mindkét előadást vita követi.

Az ünnepélyes záróülést december 12-én délelőtt tartják, ugyancsak a Tisza Szálló tükörtermében.

Hazafelé

(Fotó: Enyed Zoltán)

A természettudományi szakok gyarapodtak

— A hallgatók létszámának 50 százalékos növelése nem egyenlően oszlik meg a főiskola különböző szakjai között. Elsősorban a természettudományi szakok hallgatóinak létszámát növeltük, minthogy ilyen szaktanárok iránt nagyobb az igény. Ebből következőleg, továbbá azért is, mert a természettudományi szakok helyiségi igénye nagyobb, laboratóriumokra, szertárakra van szükségük, az épületbővülésből ezeket a szakokat — matematika, fizika, kémia, növénytan, állattan, politechnika szakot — gyarapítottuk újabb helyiségekkel. Gyakorlatilag ezt úgy oldottuk azonban meg, hogy a humán szakokat mozgattuk, vittük át az új helyiségekbe, mivel a természettudományi szakok bonyolultabb berendezésekkel, laboratóriumokkal, szertárakkal nehezebben mozgathatók.